

5 jan 1909 Eerste uitvoering van *Der Abend* in Diligentia te 's-Gravenhage door Aaltje Noordewier-Reddingius en Julius Röntgen. Van Diepenbrock worden ook uitgevoerd *Ik ben in eenzaamheid niet meer alleen* (RC 41), *Clair de lune* (RC 43) en *Lied der Spinnerin* (RC 42), voorts vier liederen van Hugo Wolf en vijf van Gustav Mahler. Diepenbrock woont het concert bij.

Het Vaderland ([Dr. J. de Jong]), 6 januari 1909:

Diepenbrock vordert veel en gaat bijzondere wegen; niet overal kan men hem aanstonds volgen. Niet overal gevoel ik mij in sympathie met hem. Van *Clair de lune* (Verlaine) bewonder ik meer de kleur dan de gedachten; in het *Lied der Spinnerin* (Brentano) komt de muziek, hoe bekoorlijk ook van klank, mij voor de stof niet eenvoudig genoeg voor; in *Sonnet* (K. Alberdingk Thijm) en in *Der Abend* (Brentano) mis ik eenheid van stemming. Is die poging tot schildering in couplet 4 van *Der Abend* niet wat kinderachtig? Mevr. Noordewier zong de twee eerste vooral schier volmaakt, echt poëtisch.

De Nieuwe Courant (K.T. [= Karel Textor]), 6 januari 1909:

Diepenbrock's composities getuigen van groot illustreer-vermogen, dat bij hem maar al te vaak de plaats der echte muzikale ingeving inneemt. Daar waar de intelligentie der bedoeling met inspiratie vereenigd optreedt, geeft hij prachtige kunst, bijv. in *Der Abend* en het lang uitgesponnen *Lied der Spinnerin*. Het sonnet [= *Ik ben in eenzaamheid niet meer alleen*] en *Clair de lune* staan daarbij, ondanks mooie details door hun gezochtheid ten achter.

De Avondpost (E.J.B.[ondam]), 6 januari 1909:

Van Diepenbrock's composities hebben mij *Clair de lune* (tekst van Verlaine) en *Sonnet* [= *Ik ben in eenzaamheid niet meer alleen*] (van Van Deyssel) wel den besten indruk gegeven, 't eerste vooral om de mooi getroffen weergave van het fantastisch schoone in het gedicht uitgedrukt, het tweede door de mooi gevoelde stemming en de hartstochtelijk uitgedrukte gemoedsbeweging. — Mooi van stemming is ook het *Lied der Spinnerin*, maar dit lied is wat lang uitgesponnen en de vele klaviertusschenspelen, die de zang onderbreken, geven aan de zangpartij een te fragmentarisch karakter, waardoor de aandacht voor deze verslapt. Een zwak punt in Diepenbrock's composities in 't algemeen lijkt mij zijn overdreven neiging tot detailleren, ten koste van de eenheid en de groote lijnen van 't geheel. Deze neiging komt 't sterkst uit in *Der Abend*, waar de totaal-stemming geheel is opgeofferd aan de uitdrukking der details.

De Residentiebode (S), 6 januari 1909:

Twee merkwaardige talenten, onze Hollander Diepenbrock en de groote Duitscher Mahler, beiden hoog modern in hun uitingen en toch geheel op zich zelf staande. De uitingen van Diepenbrock's composities klonken mij vaak meer vreemd dan treffend. Niet altijd voldeden de op elkander volgende harmonieën der instrumentaal klanken ons schoonheidsgevoel, maar de gecompliceerde liedercomposities van dezen componist wijzen op groote oorspronkelijkheid van vinding, iets geheel op zich zelf staands. — De vocale eischen, die Diepenbrock stelt, zijn alles behalve gering waaraan slechts door uitverkoren vocalisten als Mevr. Noordewier bijv. kan worden voldaan. Ook de instrumentale eischen bieden lang geen gemakkelijk te vervullen taak, daar hier geen sprake is van

begeleiding in den gewonen zin, doch van een saamgeweven muzikaal geheel, dat onmogelijk te scheiden is van de zangstem, waardoor noch het een, noch het ander, gesepareerd, eenige beteekenis zou hebben. Het moderne lied stelt dus uit een technisch oogpunt zeer hoge eischen zoowel voor den zanger (zangeres) als zijn (haar) partner. — Mevrouw Noordewier en haar voortreffelijke partner Julius Röntgen, gaven Dinsdagavond in deze moderne werken weer een schitterend bewijs van hun eminent kunnen. De liederen van Gustav Mahler bezorgden hun, evenals die van Diepenbrock (die in de zaal mede aanwezig was) een onverdeeld succes en verscheidene terugroepingen.

Nieuwe Rotterdamsche Courant ([H.F. Völlmar]), 6 januari 1909:

Mevrouw Noordewier bracht waardevolle composities van Wolf, een viertal liederen van Diepenbrock, die meer door intelligentie der intenties, dan door de muzikale inspiratie troffen, en vijf Mahlertjes, waarvan de originaliteit soms door een zweem naar het banale wordt geschaad.

4 nov 1909   Uitvoering van *Ik ben in eenzaamheid niet meer alleen*, *Clair de lune* en *Der Abend* door Aaltje Noordewier-Reddingius en Marie Jannette Walen in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen te Utrecht. Voorts worden liederen uitgevoerd van G.H.G. von Brucken Fock, Zweers en Mahler, pianowerken van Rachmaninov, Franck en Chopin.

Weekblad voor Muziek (H.N. [= Hugo Nolthenius]), 13 november 1909:

Van Diepenbrock zijn *Sonnet* [= *Ik ben in eenzaamheid niet meer alleen*] en *Clair de lune* uitgegeven en reeds meer gezongen, het zijn ware meesterwerken evenals *Der Abend*, dat nog manuscript is. Ook in dezen grootsch opgezetten zang zijn de zwaarste eischen gesteld. — Eenigszins bang vragen we, wie zal behalve Mevr. Noordewier zich ooit aan deze kunst durven wagen? En heel in 't algemeen – ik weet dat het genie zich niets zeggen laat, het moet zich uitleven – denk ik wel eens na een avond als deze: komen onze componisten niet wel wat gauw aan de grenzen, de onvermijdelijke, die ook aan verklanking van poëzie in korten gedrongen vorm, en ook door de begeleiding eener piano zijn gesteld?

16 mrt 1912   Uitvoering van *Der Abend* en *Recueillement* (RC 79) in de Kleine Zaal van het Concertgebouw te Amsterdam door Aaltje Noordewier-Reddingius resp. Pauline de Haan-Manifarges met pianobegeleiding van A.B.H. Verhey. Op het programma staan voorts liederen en duetten van Cornelius, Brahms, Franck, Mahler en Strauss.

Het Nieuws van den Dag (Dan. de Lange), 17 maart 1912:

Van Diepenbrock's liederen schijnt het *Recueillement* aantrekkelijker dan *Der Abend*. Dit laatste lied is zoo louter stemming, dat men bijna naar een compositie als bijv. van Debussy zou verlangen, een compositie waarin de muziek als op zich zelf staande kunst verdwijnt, om plaats te maken voor illustratieve kunst.

De Telegraaf (L.v.G.[igch]), 17 maart 1912:

Dieper indruk maakte na Strauss' *Ruhe, meine Seele* het prachtige lied van Diepenbrock: *Recueillement*. Het vol-klankig, diep-gloeiend sonnet van Baudelaire heeft een gelijkwaardig muzikale verklanking gevonden. Meesterlijk drukt het voor- en naspelletje de zwoele, toch nachtelijk-stille atmosfeer uit, en elk détail, soms even de groote lijn vergetend, is van een bijzondere gedachtendiepte. Anton B.H. Verhey ook deed de heerlijke piano-partij alle recht wedervaren.

Caecilia (v.M. [= S. van Milligen]), april 1912:

De volkomen artistieke voordracht der duetten en der liederen, waaronder die van Mahler (*Ich ging mit Lust durch einen grünen Wald*), van Diepenbrock, wiens lied *Recueillement* het meest aantrok en van Zweers wiens lied *Kind der Aarde* vooral trof, maakte deze avond tot een van groot genot, waartoe ook de heer Verhey veel bijdroeg.